

فرایند یاددهی - یادگیری بر افزایش پیشرفت تحصیلی و کاهش میزان غیبت و ترک تحصیل دانش‌آموزان تأیید کرده است.

زیرنویس

۱. کنفرانس آموزش برای همه، در سال ۱۹۹۰ در تایلند و به همت پنج سازمان بین‌المللی یونسکو، صندوق جمعیت سازمان ملل، بانک جهانی و برنامه‌ی عمران ملل متحد، با هدف گسترش سواد در جهان، افزایش فرصت‌های یادگیری برای همگان و بهبود کیفیت یادگیری برگزار شد. در سال ۲۰۰۰، نتایج ارزیابی ملی کشورها در شش اجلاس منطقه‌ای مورد بررسی قرار گرفت و براساس آن چارچوب محل منطقه‌ای تدوین شد که به سند داکار معروف شد. کشورهای امضاکننده‌ی سند متعهد شده‌اند تا سال ۲۰۱۵ مفاد سند را که شامل ۶ هدف و ۱۲ راهبرد است برای کشورهای خود عملیاتی کنند. کیفیت آموزشی یکی از مهم‌ترین این مفاد است.

2. quality of instruction
3. Quality processes
4. cooperative Learning
5. scaffolding
6. cognitive apprenticeship
7. student team learning
8. jigsaw
9. learning together
10. group investigation
11. Individually Learning - based Team Assistance
12. Team - Game - Tournament
13. cooperative writing
14. Peer-Assist Learning Strategies
15. Peabody
16. Vanderbilt
17. The valued youth program
18. Global Education
19. Quality Promoting Model

منابع

۱. سیف، علی‌اکبر (۱۳۸۶). روان‌شناسی پرورشی: روان‌شناسی یادگیری و آموزش. آگاه. تهران.
۲. فضلی، رخساره (۱۳۸۸). طراحی الگوی ارتقای کیفیت آموزش دختران و بررسی اثربخشی آن. رساله‌ی دکترای علوم و تحقیقات. تهران.
۳. گنج و بر لاینر (۱۳۷۴). روان‌شناسی تربیتی. ترجمه‌ی غلامرضا خوی‌نژاد و همکاران. نشر پاز. مؤسسه‌ی انتشارات فردوسی. مشهد.
۴. لطف‌آبادی، حسین (۱۳۸۶). روان‌شناسی تربیتی. سمت. تهران.
۵. لفرانسوا، گای. (۱۳۷۸). روان‌شناسی برای معلمان. ترجمه‌ی هادی فرجامی، شرکت به نشر. مشهد.
۶. می‌هر، چارلز و زینس، جوزف ای (۱۳۸۳). راهبردها و مداخلات روان‌شناختی و تربیتی در مدارس. ترجمه‌ی رضا شریفی و ربابه نوری. انتشارات دانشگاه امام‌حسین. تهران.
7. Chapman, D.w. and Mahleck, L. o(eds). (1993). Form Data to Action: for Educational
8. Planning. Oxford: Information system in Educational Planning. UNESCO. International Institute Pergamon Press.
9. Eggen, P. & kauchak, D. (2001). Educational psychology: Windows on Classrooms with Teacher. merril prentice Hall.
10. Santrock, J.W. (2008). Educational Psychology. McGraw-Hill.
11. Slavin, R. (1995). Cooperative Learning (2nd ed). Boston: Allyn Bacon.
12. UNICEF. (2000). Defining Quality in Education. United Nations. childrens Fund.

مهارت‌های زندگی و روز منی

فرحناز غضنفری

آموزگار پایه‌ی اول دبستان بهار، محلات

ما به منظور تقویت سخن گفتن دانش‌آموز در جمع، بالا بردن اعتماد به نفس، ایجاد زمینه‌ی تفکر بیشتر درباره‌ی خود و انتخاب هدف برای آینده، ساعتی فرح‌بخش به عنوان زنگ «اسم من» طراحی کرده‌ایم. در این ساعت، بعد از تدریس هر نشانه، به هر دانش‌آموزی که توانایی نوشتن نام خود را پیدا می‌کند، فرصتی داده می‌شود تا در جمع، در یک مصاحبه شرکت کند و به سوالات معلم پاسخ دهد. در این جلسه‌ی مصاحبه، از او سؤالاتی پرسیده می‌شود؛ از اهدافش و کارهایی که می‌خواهد در آینده انجام دهد. این سؤالات، فرصتی را برای فرد فراهم می‌کنند تا در مورد خودش و آینده‌اش بیشتر فکر کند. این زنگ به او اختصاص دارد و شروعی است برای تصمیم‌های بزرگ او.